

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים פתבנו בספר חיים למען אלהים חיים

בגדים לבנים

אי זו אומה כאומה הזאת?

בנוהג שבעולם אדם יודע שיש לו דין - לובש שחורים ומתעטף שחורים ומגדל זקנו, שאינו יודע היאך דינו יוצא, אבל ישראל אינן כן, אלא - לובשים לבנים ומתעטפין לבנים ומגלחים זקנם ואוכלין ושותין ושמים יודעין שהקב"ה עושה להן ניסים.

תלמוד ירושלמי מסכת ראש השנה פרק א דף נז טור ב

הן אמת דראוי ללבוש בגדים לבנים בראש השנה ויום הכיפורים והושענא רבא, משום דיזכור לו יום המיתה, וגם בסימנא טבא "אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו", ומכל מקום לא יהיה המלבוש דק דק, דכמעט נראית בשרו, דבמקום להיות צנוע ביום הזה יותר מכל הימים הרי הוא נגלה ומיחזי כחציפותא, ואם הוא בחור, מעורר יצר הרע לאחרים ודי בזה, והאדם האוהב את בנו לא ינחינו שילבש כך. הרב חיים פלאג'י, מועד לכל חי, סימן יב סעיף ח

אז מה נאכל החזק?

תפוח מתוק

האם אתם אוכלים תפוח בדבש?

**האם ויתרת על החבויים
המסוכרים של האנא?**

מה שאוכלין בראש השנה תפוח מתוק, כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשולש בכתובים: חוק ומשפט וימתקו, ויהי כעשרת הימים נבלי יין וצימוקים, משפטי ה' אמת ומתוקים מדבש... התפוח יעשנו מסוכר ולא בדבש, כי בעשרת ימי תשובה ראוי להחמיר שלא לאכול דבש, כמו שכתבתי בקונטרס רוח חיים בסיעתא דשמיא. הרב חיים פלאג'י, מועד לכל חי, סימן יב סעיף יג-טז

גיל ברעדה

בספר עזרא מסופר, כי בשוב העם מן הגולה, והיה עזרא הסופר קורא לפניהם מספר התורה ביום ראש השנה, היו כל העם בוכים על שנכשלו ועברו על מצוות התורה מחוסר ידיעה, ושם נאמר: ...היום קדוש לה' אלוהיכם אל תתאבלו ואל תבכו, כי בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה, ויאמר להם **לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאינן נכון לו כי קדוש היום לאדונינו ואל תעצבו פי חדות ה' היא מעצבכם**, וילכו כל העם לאכול ולשתות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם... ולפי זה יש ללמוד גם כן, שאין לבכות בראש השנה, ואדרבה ראוי לומר התפילה בנעימה ובשמחה. וכן נהגו בכל תפוצות ישראל שהשליח צבור מתפלל בראש השנה בניגון ובנעימה מיוחדת לכבוד החג, אלא שהקדיש והקדושה נאמרים בניגון הסליחות והפיוטים של הימים הנוראים, בבחינת אומרם בברכות (ל): וגילו ברעדה, במקום גילה שם תהיה רעדה.

שו"ת יחוה דעת חלק ב סימן סט

יחוש שמא דנין אותו בעת ההיא ויגמור בליבו לשוב אל ה' מלב ומנפש. הרב חיים פלאג'י, מועד לכל חי, סימן יג סעיף י

כתב הרב המאיר עיני הגולה בספר המורה וזה לישונו: יתגבר כארי, שלא לישון ביום ראש השנה ויעסוק בתורה, כי לא כל העיתות שוות לישון ולהתענג, כי עתה יום הדין וכל העולם עוברים כבני מרון לפניו יתברך, ואף שכתבו שאחר חצות מותר לישון, לא נאמר לנו המלאים חטאות... הרב חיים פלאג'י, מועד לכל חי, סימן יב סעיף לא

כל מי שאינו בוכה בתפילות ראש השנה ויום הכיפורים, הוא הוראה דאין נשמתו הגונה, ואם נופלת עליו בכייה, ה

צ'ון פאר בוכה וְלֵב שָׁמַח? פיזטי חג

ראיתי במחברים דאגב אורחיהו, הקלו ללמוד בשעת ניגון הקדיש של ראש השנה ויום הכיפורים, ולא כן אנוכי עימדי, וכן אם אינו נוהג לומר הפיוטים של אחר ברוך שאמר, והקהל אומרים, לא ילמוד בעת ההיא תהילים, אלא יסתכל בספר, בפיוטים שהם אומרים וידום. הרב חיים פלאג'י, מועד לכל חי, סימן יג סעיף כא

יְדֵי רְשִׁים, נְחָלְשִׁים, מִהֲשִׁיג יְדֵי כְּפָרִם.
אָבֵל בְּרוּחָם, וּמֵר שִׁחָם, יְקַדְמוּ אֶת פְּנֵי יוֹצְרָם.
עַם נִבְדָּל הוֹלֵךְ וְדָל, וְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ וְנָרָם.
פְּהִינְעָדָם, פְּבִית מוֹעֲדָם, וּבְגָרָם רוּמְמוֹת אֶל.
לְהַקְדִּישׁ אֶת קְדוּשׁ יַעֲקֹב וְאֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

קול שופר

מצווה על המורה צדק בעירו ליתן דעתו לשלוח תוקע לאיש אשר הוא בבית הסוהר, אם לא יוכלו להוציאו, ולהוציא ממון ליתן לשר בית הסוהר שיניח להתוקע לשמוע קול שופר, וכן ליושבים בקוארינטנה שאין להם שופר או תוקע, ומזכה את הרבים ביום הזה. הרב חיים פלאג'י, מועד לכל חי, סימן יד סעיף יא

למה תוקעין בראש השנה?
למה תוקעין? רחמנא אמר תקעו! אלא: למה מריעין? מריעין? - רחמנא אמר זכרון תרועה! אלא: למה תוקעין ומריעין כשהן יושבין, ותוקעין ומריעין כשהן עומדין? כדי לערבב השטן.

תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף טז עמוד א ב

למה תוקעין בבית הסוהר?

חלשה דעתו של ר' יוחנן. חלש ריש לקיש.

באה אחותו ובכתה. אמרה לו: עשה בשביל בני. אמר לה: "עזבה יתומיך אני אחיה". אמרה לו: עשה בשביל אלמנותי. אמר לה: "ואלמנותיך עלי תבטחו".

נחה נפשו של ר' שמעון בן לקיש, והיה ר' יוחנן מצטער עליו ביותר.

אמרו רבנן: מי ילך ויישב את דעתו? אמרו ילך ר' אלעזר בן פרת, שמחודדות הלכותיו. הלך וישב לפניו.

כל דבר שהיה אומר ר' יוחנן,

היה אומר לו: תניא, שמסייעת לך.

אמר: את כבר לקישא?! בן לקיש, כשהייתי אומר דבר - היה מקשה לי עשרים וארבע קושיות, והייתי מתרץ לו עשרים וארבע תירוצים, וממילא רווחא שמעתא. ואתה אומר - תניא שמסייעת לך, וכי איני יודע שיפה אמרתי?!

היה הולך וקורע את בגדיו ובוכה ואומר: היכן אתה בן לקיש, היכן אתה בן לקיש, והיה צועק עד שניטלה דעתו ממנו, וביקש חכמים רחמים עליו, ונחה נפשו.

תלמוד בבלי בבא מציעא דף פד עמוד א

מקום שבעלי תשובה עומדין צדיקים גמורים אינם עומדין

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לד עמוד ב

יום אחד שחה ר' יוחנן בירדן.

ראה אותו ריש לקיש וקפץ אחריו.

אמר לו: גבורתך לתורה.

אמר לו: יופיך לנשים.

אמר לו: אם תחזור כך אתן לך את אחותי שהיא יפה ממני. קיבל על עצמו. רצה לחזור להביא את בגדיו ולא היה יכול. לימד אותו מקרא ומשנה ועשה אותו אדם גדול.

יום אחד היו חלוקים בבית המדרש: הסייף והסכין והפגיון והרומח ומגל היד ומגל הקציר, מאימתי מקבלין טומאה - משעת גמר מלאכתן. ומאימתי גמר מלאכתן?

ר' יוחנן אמר משיצרפם בכבשן,

וריש לקיש אמר: משיצחצחון במים.

אמר לו: שודד, בענייני שוד הוא יודע.

אמר לו: ומה הועלת לי?

שם רבי קראו לי, וכאן רבי קוראים לי.

אמר לו: הועלתי לך שקרבתי אותך תחת כנפי השכינה.

